

FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA

Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA NR. 203 / 12.07.2004

privind solutionarea contestatiei depusa de
clubul sportiv din judetul Constanta
inregistrata la Ministerul Finantelor Publice sub **nr.340687/2004**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia controlului fiscal Constanta prin adresa nr.2913/29.03.2004, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.340687/01.04.2004, asupra contestatiei depusa de societate.

Contestatia este formulata impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal incheiat in data de 26.02.2004 de organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal Constanta privind virarea la bugetul de stat a obligatiilor de plata reprezentand :

- impozit pe salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati de intarziere de 10%,
- impozit pe venituri din salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati de intarziere de 10%,
- penalitati de intarziere de 0,5%.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.171 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

I. Prin contestatia formulata clubul sportiv arata ca verificarea s-a efectuat pe o perioada de 5 ani, respectiv 1999 - 2003, dar a cuprins si perioade pentru care "dreptul de recuperare a creantelor este prescrist si, anume lunile ianuarie si februarie 1999".

Contestatoarea sustine ca desi in "perioada de 5 ani supusa controlului a existat o importanta fluctuatie de acte normative care reglementeaza problema impozitelor" organele de control nu au tinut cont de prevederile actelor normative respective precum si de faptul ca o parte dintre acestea au fost abrogate.

De asemenea, contestatoarea sustine ca verificarea efectuata a urmarit alt obiectiv decat cel stabilit prin ordinele de deplasare ale inspectorilor si in consecinta considera controlul "lovit de nulitate in intregul sau".

In continuare contestatoarea arata ca nu a avut incheiate contracte de munca cu sportivii amatori, iar cheltuielile legate de pregatirea profesionala a acestora au fost suportate din sponsorizari si considera ca "sumele acordate sub forma de premii de incurajare nu pot fi considerate drept venituri din salarii", invocand in sustinerea acestor afirmatii prevederile Legii nr.32/1991.

Clubul sportiv considera ca a procedat corect la impozitarea veniturilor obtinute de sportivi si nu este de acord cu punctul de vedere al organului de control care le-a considerat pe toate ca fiind "venituri de natura slaria".

Astfel, clubul sportiv arata ca salariile acordate in baza contractelor individuale de munca au fost impozitate iar impozitele au fost virate la bugetul de stat.

Cu privire la indemnizatiile de instalare acordate sportivilor, contestatoarea sustine ca acestea reprezinta "cheltuieli destinate acoperirii cheltuielilor de mutare in interesul serviciului si sunt neimpozabile", invocand in sustinerea acesei afirmatii prevederile Ordonantei Guvernului nr.73/1999.

De asemenea, contestatoarea arata ca primele de joc au fost "evidentiate iar veniturile au fost impozitate in raport cu prevederile art.38, art.39 si art.40 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999", prin aplicarea cotei de 10% la primele mai mari de 3.000.000 lei si scutite cele sub acest plafon.

In ceea ce priveste sumele acordate cu titlu de "alimentatie de efort", contestatoarea sustine ca acestea "sunt venituri neimpozabile" invocand in acest sens prevederile art.5 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999 cat si pe cele din Normele metodologice aprobate prin Hotararea Guvernului nr.1066/1999.

Pentru perioada 2002 - 2003 contestatoarea sustine ca organele de control au "considerat toate veniturile realizate de sportivi, indiferent de natura lor, drept venituri slariale si au calculat impozitele corespunzatoare acestor venituri", dar nu au avut in vedere ca prin "Ordonantele nr.73/1999 si nr.7/2001 s-a dat o noua reglementare impozitului pe venit, respectiv aceea a impozitului pe venitul anual

global", iar in raport cu aceasta reglementare "stabilirea finala a impozitului datorat se face dupa inchiderea anului fiscal" si, in consecinta considera ca pentru anul 2003 "sunt premature constatările facute".

De asemenea, contestatoarea mentioneaza ca a depus la organul fiscal competent fisele fiscale in care au fost inscrise toate sumele platite jucatorilor iar acesta "nu a avut nici un fel de obiectiune privind modul de calcul si virare a impozitelor".

Cu privire la dobanzile si penalitatile de intarziere clubul sportiv sustine ca acestea sunt aferente unor debite stabilite de organele de control in baza unor acte normative din care "majoritatea acestora au fost abrogate", fapt pentru care considera actul de control "lipsit de profesionalism si fara analizarea prevederilor legale aplicabile" si solicita "anularea procesului verbal".

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 16.02.2004 organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal Constanta au constatat ca, in perioada 1999 - 30.10.2003, clubul sportiv a calculat eronat impozitul pe salarii si respectiv impozitul pe venituri din salarii intrucat nu a inclus in baza de impozitare toate sumele primite de catre personalul angajat, in cursul lunii, sub forma de prime de joc, internizatii de instalare si prime de obiectiv.

Urmare acestei situatii organele de control au procedat la recalcularea impozitului datorat stabilind in sarcina contestatoarei urmatoarele obligatii de plata :

- impozit pe salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati de intarziere - 10%,
- impozit pe venitul din salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati de intarziere - 10%,
- penalitati de intarziere - 0,5%

III. Avand in vedere actele si documentele dosarului, sustinerile contestatoarei in raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare si de organul de control, se retin urmatoarele :

Cu privire la nulitatea actului de control invocata de contestatoare intrucat, in opinia sa, nu au fost respectate obiectivele stabilite prin ordinele de deplasare se retine ca obligatia de a plati impozit pe salarii revine platitorului de venituri salariale

Astfel, in conformitate cu prevederile art.9 din Legea nr.32/1991 privind impozitul pe salarii, art.25 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999 si art.25 din Ordonanta Guvernului nr.7/2001, sumele cu titlu

de impozit pe venituri salariale se retin de la beneficiarul de venituri, platitorul avand si obligatia virarii impozitului aferent, iar societatea in calitate de platitor avea obligatia de a vira impozitul aferent, intre beneficiarul venitului si bugetul statului neexistand o relatie directa.

In consecinta, exceptia ridicata de contestatoare privind nulitatea actului de control se va respinge ca neintemeiata.

1. Referitor la impozit pe salarii aferent lunii ianuarie 1999, majorari de intarziere aferente si penalitati stopaj la sursa in cota de 10%,

cauza supusa solutionarii este daca organele de control puteau stabili obligatii de plata cu titlu de impozit pe salarii, majorari de intarziere si penalitati aferente lunii ianuarie 1999 in conditiile in care dreptul organelor de control de a stabili diferente de impozite si taxe era prescris.

In fapt, suma reprezentand impozit pe salarii, majorari de intarziere si penalitati stabilita de organele de control este aferenta lunii ianuarie 1999, asa cum rezulta din anexa la actul de verificare contestat.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.21 lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, asa cum a fost modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.113/1999 care precizeaza ca : *"Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabilă, se prescrie dupa cum urmează:*

a) in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectivă; [...]"

In speta sunt incidente si Instructiunile de completare a formularului "Declaratie privind obligatiile de plata la bugetul de stat" aprobate prin Ordinul ministrului finantelor nr.2206/27.11.1998 potrivit carora : *"Declaratia se depune lunar până la data de 25 a lunii următoare, cu exceptia plătitorilor care îndeplinesc, cumulativ, două conditii: au la data de 31 decembrie a anului anterior o cifră de afaceri de până la 150 milioane lei si datorează la bugetul de stat numai T.V.A., impozit pe profit si impozit pe salarii, caz în care declaratia se depune trimestrial, până la data de 25 a primei luni din trimestrul următor.*

În cazul plătitorilor care au obligatia să depună lunar declaratia, completarea se va face conform termenelor de declarare prevăzute de legile fiscale, astfel:

1. lunar, pentru impozite pe salarii, accize, impozitul pe titeiul si gazele naturale din productia internă, taxa pentru jocurile de noroc, impozitul pe profit datorat de Banca Natională a României si de bănci, T.V.A. datorată de plătitorii cu cifra de afaceri mai mare de 150 milioane lei;[...]"

Din documentele aflate la dosarul cauzei se retine ca la data de 31.12.1998 contestatoarea nu realizase o cifra de afaceri de 150 milioane lei.

Asa cum rezulta din adresa Directiei Generale a Finantelor Publice Constanta nr.6874/25.06.2004, aflata la dosar, contestatoarea a realizat la 31.12.1998 venituri "exclusiv din activitati fara scop lucrativ, dupa cum urmeaza :

- venituri din cotizatii,
- venituri din sponsorizari,
- venituri din dobanzi aferente disponibilitatilor din activitati neeconomice."

Avand in vedere prevederile legale aplicabile in speta si docmentele aflate la dosar intrucat conditiile prevazute de Ordinul ministrului finantelor nr.2206/1998 nu sunt indeplinite cumulativ se retine ca in cazul contestatoarei termenul de depunere al declaratiei privind impozitul pe salarii pe luna ianuarie 1999 era 25 februarie 1999.

Prin urmare, termenul de prescriptie de 5 ani a inceput sa curga de la 25 februarie 1999.

In conformitate cu prevederile art.22 lit.d) din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal : "*Termenele de prescriptie prevăzute la art. 21 se întrerup: [...]*

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferente de impozit stabilite de organele fiscale ca urmare a actiunilor de control".

Tinand cont de adresa nr.2499/10.03.2004 prin care Directia Generala a Finantelor Publice Constanta a transmis societatii contestatoare un exemplar din procesul verbal contestat si de data depunerii contestatiei, respectiv 22.03.2004, termenul de prescriptie s-a implinit la data de 25 februarie 2004.

Deci, la data de 10.03.2004, data adresei de comunicare a procesului verbal contestat, sau cel mai tarziu la data de 22.03.2004, data depunerii contestatiei, data la care prescriptia s-ar fi intrerupt prin comunicare catre contribuabil a diferentelor de impozite si taxe, dreptul organelor de control era deja prescris.

Nu se poate retine argumentul organelor de control din adresa nr.2499/10.03.2004 ca societatea ar fi tergiversat semnarea procesului verbal intrucat, in cazul refuzului contestatoarei de a primi actul de control agentii constatatori aveau posibilitatea de a comunica actul prin posta cu confirmare de primire.

In ceea ce priveste impozitul pe salarii pe luna februarie 1999, in raport de data la care se depune declaratia privind obligatiile de plata la bugetul de stat, respectiv 25 martie 1999, si data la care a fost inregistrata contestatia 22.03.2004, se retine ca organele de control aveau dreptul sa verifice luna februarie 1999, intrucat dreptul acestora nu era prescrist, termenul de prescriptie implinindu-se la data de 25.03.2004.

In consecinta, pentru suma reprezentand impozit pe salarii aferent lunii ianuarie 1999 urmeaza a se admite contestatia.

Intrucat in sarcina contestatoarei nu a fost retinuta ca datorat impozit pe salarii, aceasta nu datoreaza nici majorari de intarziere aferente si penalitati pentru stopaj la sursa 10%, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, drept pentru care contestatia urmeaza sa fie admisa si pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la impozit pe salarii, majorari de intarziere aferente, penalitati stopaj la sursa 10%, si penalitati de intarziere,

cauza supusa solutionarii este daca primele de joc, primele de obiectiv si indemnizatiile de instalare se cuprind in baza de calcul a impozitului pe salarii/pe venitul din salarii in conditiile in care aceste drepturi banesti au fost acordate sportivilor in functie de prestatiile acestora, respectiv de atingerea obiectivelor prevazute in contractele de munca.

In fapt, in perioada 1999 - 30.10 2003 contestatoarea a acordat jucatorilor diverse sume de bani cu titlu de prime de joc, prime de obiectiv si prime de instalare aferent carora clubul nu a calculat si evidentiat obligatiile privind impozitul pe salarii, respectiv impozitul pe venitul din salarii.

In drept, pentru anul 1999, sunt incidente prevederile art.1 din Legea nr.32/1991, republicata privind impozitul pe salarii care precizeaza ca : "*Veniturile sub formă de salarii si alte drepturi salariale realizate de către persoanele fizice române sau străine, pe teritoriul României, sunt supuse impozitului potrivit prevederilor prezentei legi. [...]*"

Pentru perioada 01.01.2000 - 31.12.2001 sunt aplicabile prevederile art.22 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999 privind impozitul pe venit care precizeaza ca :

"Sunt considerate venituri din salarii, denumite în continuare salarii, toate veniturile în bani si/sau în natură, obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor sau de forma sub care ele se acordă [...]",

iar art.23 din același act normativ menționează ca :

"Sunt asimilate salariilor în vederea impunerii:

a) *indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;*

b) *drepturile de soldă lunară, indemnizații, prime, premii, sporuri și alte drepturi ale cadrelor militare, acordate potrivit legii;*

c) *indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;*

d) *sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;*

e) *veniturile realizate din încadrarea în muncă ca urmare a încheierii unei convenții civile de prestări de servicii;*

f) *sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație și în comisia de cenzori;*

g) *sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;*

h) alte drepturi și indemnizații de natură salarială."

În ceea ce privește Normele metodologice de aplicare a art.22 și art.23 din ordonanța, norme aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1066/1999 au prevăzut ca :

"[...] Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) *sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă și a contractului colectiv de muncă: [...]*

a³) *indemnizațiile de orice fel;*

a⁴) *recompensele și premiile de orice fel; [...]"*

De asemenea, în perioada 01.01.2002 - 31.12.2003 sunt incidente prevederile art.23 din Ordonanța Guvernului nr.7/2001 care la art.23 lit.i) precizează ca : *"Sunt asimilate salariilor în vederea impunerii:*

[...] i) alte drepturi și indemnizații de natură salarială."

Potrivit constatarilor organelor de control, în perioada 1999 - 30.10.2003 clubul sportiv a achitat jucătorilor care aveau încheiate

conventii civile de prestari servicii sau contracte individuale de munca "prime si prime de instalare", prime care au fost achitate fotbalistilor ca sume nete.

Pentru aceste sume clubul nu a calculat si nu a retinut obligatiile aferente privind impozitul pe salarii si impozitul pe venitul din salarii, considerand ca intrucat "activitatea jucatorilor a fost sporadica, sumele acordate sub forma de premii de incurajare nu au putut fi considerate drept venituri din salarii".

Din documentele aflate la dosar se retine ca clubul sportiv a incheiat cu jucatorii contracte individuale de munca, inregistrate la Inspectoratul Teritorial de Munca Constanta, in care este mentionat salariul de incadrare lunar brut, iar in anexa la contractul de munca este precizat quantumul "primei de instalare" precum si termenele la care aceasta urmeaza a fi platita jucatorilor.

De asemenea, in cuprinsul anexei la contractul de munca sunt precizate conditiile care trebuiesc indeplinite de jucator pentru a putea beneficia de "prima de instalare", iar quantumul acesteia este legat de prestatia jucatorului, respectiv de numarul de jocuri jucate si de obiectivele care trebuiesc atinse, respectiv promovarea in divizia A sau retrogradarea in divizia C.

In consecinta, se retine ca organele de control in mod legal au aplicat prevederile art.1 din Legea nr.32/1991, art.22 si art.23 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999, respectiv art.23 din Ordonanta Guvernului nr.7/2001 si au procedat la includerea in veniturile impozabile a tuturor veniturilor de natura salariilor acordate jucatorilor, iar clubul, in calitate de platitor de venituri, avea obligatia de a calcula si retine impozitul pe venitul din salarii.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei ca sportivii isi desfasurau activitatea in cadrul asociatiei pe baza de contracte de prestari servicii iar "sumele acordate sub forma de premii de incurajare nu au putut fi considerate drept venituri din salarii" aceasta nu are sustinere legale si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat potrivit prevederilor art.4 lit.d) din Legea nr.32/1991 republicata privind impozitul pe salarii : "Se impozitează, în condițiile prezentei legi, și următoarele drepturi în bani și în natură, convenite persoanelor fizice:[...]

d) câștigurile obținute din colaborări de orice natură; [...]"

Avand in vedere prevederile legale citate mai sus sumele de bani obtinute de sportivi in baza unor contracte de prestari servicii sunt venituri de natura salariala si trebuiau impozitate de catre contestatoare.

Cu privire la afirmatia clubului sportiv ca "indemnizatiile de instalare sunt venituri neimpozabile intrucat reprezinta cheltuieli destinate acoperirii cheltuielilor de mutare in interesul serviciului a

jucatorilor", aceasta nu are sustinere legala si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat aceste sume, conform clauzelor stipulate in anexele la contractele de munca, imbraca forma premiei sportive pentru rezultatele obtinute in cadrul activitatii sportive desfasurate, astfel ca incadrarea veniturilor realizate de jucatori se face in functie de natura acestora si nu dupa modul in care platitorul de venituri a inteles sa le denumeasca.

Din analiza conventiilor de prestari servicii, a contractelor de munca si a anexelor la acestea, aflate la dosarul cauzei, rezulta ca "indemnizatiile de instalare" erau acordate la anumite date, pe parcursul anului competitional, fara a avea vreo legatura cu acoperirea contravalorii costurilor de transport, de cazare si fara a avea caracterul ocazional care definesc indemnizatiile de mutare.

Conform acelorasi raporturi contractuale, valoarea "indemnizatiilor de instalare", se achita conditionat de numarul de jocuri jucate si se renegocia in cazul indeplinirii obiectivului de promovare in divizia nationala, deci in functie de performante.

Avand in vedere cele retinute referitor la caracterul indemnizatiilor de mutare si in raport de prevederile art.5 lit.j) din Ordonanta Guvernului nr.73/1999 privind impozitul pe venit, potrivit carora **"Nu sunt venituri impozabile si nu se impoziteaza, potrivit prezentei ordonante, [...] sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura celor de transport, cazare, indemnizatiei sau diurnei acordate pe perioada delegarii si detasarii in alta localitate, in tara si in strainatate, precum si in cazul deplasarii, in cadrul localitatii, in interesul serviciului, inclusiv sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de mutare in interesul serviciului"**, rezulta cu claritate faptul ca respectivele sume nu au caracter social, nu au natura unor "indemnizatii de mutare" si sunt asimilate drepturilor salariale.

Intrucat sumele acordate jucatorilor denumite "indemnizatii de instalare" sunt in realitate o plata pentru munca depusa conform clauzelor din contractele de munca si anexelor la acestea, aceste venituri fac parte din categoria veniturilor de natura salariala impozabile, si tinand cont ca au fost acordate de contestatoarele care s-a comportat asemenea unui angajator, in mod legal organele de control au stabilit ca clubul sportiv avea obligatia de a calcula, retine si varsa la bugetul statului impozitul aferent.

Nu sunt relevante in solutionarea cauzei argumentele contestatoarei potrivit carora actele normative incadreaza veniturile obtinute din prime de joc "in sfera notiunii de **alte venituri**" fiind impozitate cu 10% intrucat, veniturile obtinute unor jucatori sunt de natura unor prime de joc in vederea obtinerii de rezultate in activitate, deci a unor drepturi de natura salariala si nu sunt de natura unor premii

dobandite in urma unor concursuri sportive sau a unor jocuri de noroc, asa cum se precizeaza la art.38 din Hotararea Guvernului nr.1066/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr.73/1999.

Normele metodologice invocate de contestatoare in sustinerea afirmatiilor sale prevad aplicarea cotei de impozitare de 10% numai pentru *"contribuabilii persoane fizice care realizeaza venituri din jocuri de noroc, din premii in bani si/sau in natura, indiferent de forma sub care sunt acordate"* si nu jucatorilor de fotbal pentru activitatea prestata conform contractelor individuale de munca.

Avand in vedere prevederile legale si documentele aflate la dosar se retine ca in mod legal organele de control au stabilit ca clubul sportiv avea obligatia de a calcula, retine si varsa la buget impozitul pe salarii/venitul din salarii aferent primelor de joc si primelor de instalare acordate jucatorilor in perioada 1999 - 30.10.2003, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru nevirarea la termen a impozitului pe salarii datorat organele de control in mod legal au stabilit in sarcina contestatoarei majorari de intarziere, penalitati pentru stopaj la sursa si penalitati de intarziere.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei ca majorarile de intarziere si penalitatile au fost stabilite de organele de control in baza unor acte normative abrogate, aceasta nu are sustinere legala intrucat accesoriile au fost calculate pentru perioadele cand actele normative erau in vigoare.

Astfel, majorarile de intarziere sunt datorate in baza Ordonantei Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, iar cota majorarilor de intarziere se stabileste prin hotarari ale Guvernului, respectiv pentru perioada ianurie - 6 mai 1999 au fost in vigoare prevederile Hotararii Guvernului nr.21/1998 care stabilea cota de 0.25%, pentru perioada 7 mai 1999 - 31 iulie 2000 au fost in vigoare prevederile Hotararii Guvernului nr.354/1999 care stabilea cota de 0,3%, iar pentru perioada 1 august 2000 - 28 octombrie 2001 au fost in vigoare prevederile Hotararii Guvernului nr.564/2000 care stabilea cota de 0,15%.

Avand in vedere ca contestatoarea nu demonstreaza cu documente afirmatiile facute din care sa rezulte ca organele de control au aplicat actele normative si pentru perioade cand erau abrogate, afirmatia nu poate fi retina in solutionarea favorabila a cauzei.

Cu privire la afirmatia clubului sportiv ca majorarile, dobanzile si penalitatile pentru neplata obligatiilor bugetare sunt sanctiuni care se aplica contribuabililor, beneficiari de venituri, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat art.5 din

Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare prevede ca : ***"Plătitor al obligatiei bugetare este debitorul sau o altă persoană care, în numele debitorului său, potrivit legii, are obligatia de a plăti, de a retine si de a vărsa, după caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte venituri bugetare."***

Or, asa cum am aratat, contestatoarea avea obligatia retinerii si virarii la bugetul de stat a impozitului pe salarii/venitul din salarii.

In consecinta, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.21 lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.70/1997, Ordinul ministrului finantelor nr.2206/1998, art.1, art.4 lit.d), art.5 lit.j) din Legea nr.32/1991, art.22, art.23 si art 42 din Ordonanta Guvernului nr.73/1999, art.23 din Ordonanta Guvernului nr.7/2001, art.5 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, pct.2.3 din Ordinul ministrului finantelor nr.1379/1998 coroborat cu art.105 si art.174 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

1. Admiterea contestatiei formulata de clubul sportiv pentru debitele si accesoriile aferente lunii ianuarie 1999 reprezentand :

- impozit pe salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati stopaj la sursa 10%.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru debitele si accesoriile stabilite suplimentar reprezentand :

- impozit pe salarii,
- majorari de intarziere aferente,
- penalitati stopaj la sursa 10%,
- impozit pe venituri din salarii,
- dobanzi aferente,
- penalitati stopaj la sursa 10%,
- penalitati de intarziere.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Constanta, in termen de 30 de zile de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL

ION CAPDEFIER

I.I./09.07.2004